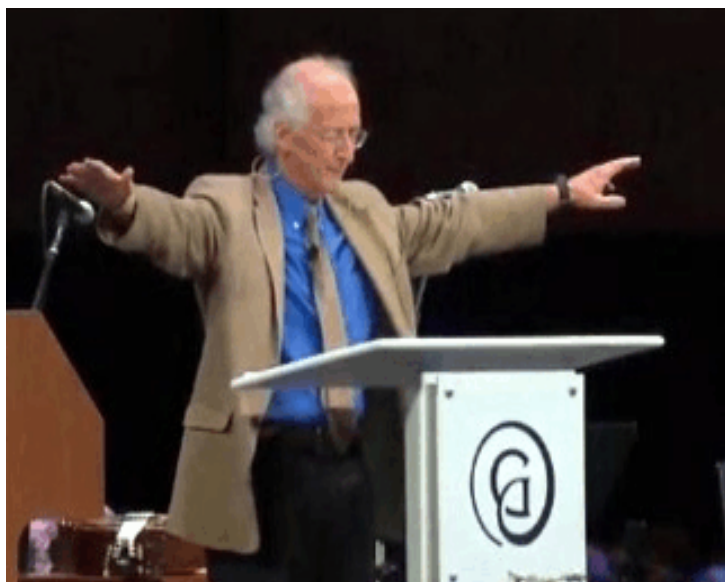

**ONTHEOLOGISCH GEKWEBBEL VAN
DR. P.L. ROUWENDAL, HHK-DR. G.A. vd BRINK EN GG-DS. J.M.D. de HEER**

Inzender: Ik las in het RD het volgende artikel: "Rechtvaardiging is vaderlijke vergeving en rechterlijke vrijspraak" geschreven door dr. P. L. Rouwendal, uitgever bij Brevier, methodoloog aan de TUA en associate researcher aan de TUK

Hier hebt u de link:

<https://www.rd.nl/artikel/916894-rechtvaardiging-is-vaderlijke-vergeving-en-rechterlijke-vrijspraak>

Volgens mijn bescheiden mening is dr. Rouwendal, net als dr. G.A. van den Brink en ds. J.M.D de Heer, geheel de kluts kwijt, en voor mij zijn hun artikelen een en al verwarring. Ook Rouwendal's artikel lost m.i. niets op, maar maakt de verwarring over Gods eigenschappen alleen maar groter. Mag ik uw reactie tegemoet zien? Bijvoorbaat dank. R.W.

Antwoord: Dank voor uw inzending. Uw beoordeling is juist en het artikel van dr. Rouwendal is zeker voor wederlegging vatbaar. Ik laat de artikelen van Van den Brink en De Heer voor wat ze zijn, want die betreffen de bekende **piperiaanse storm** in een glas wijwater (*zie afbeelding*). Ik begin direct maar met Rouwendal te quoten, waarop mijn comments volgen. -zegen GPPB. v.d.m.

PLR.: (A) In menselijke begrippen sluiten rechtvaardigheid en barmhartigheid elkaar uit. (B) Maar in Christus komen ze samen. In Hem toont God de hoogste barmhartigheid en tegelijk de hoogste rechtvaardigheid.

GPPB.: De titel van het artikel van Rouwendal klopt al van geen kant, aangezien de rechterlijke vrijspraak van de goddeloze onderscheiden is van de Vaderlijke vergeving. De rechterlijke vrijspraak vindt namelijk plaats in de doorgang door de enge poort en de Vaderlijke vergeving vindt (herhaaldelijk) plaats aan de reeds verzoende pelgrims op de smalle weg des levens. Ook Rouwendal's bovenstaande stelling (A) klopt van geen kant. In intermenselijke zin kan er weldegelijk sprake zijn van een tegelijk functioneren van rechtvaardigheid en barmhartigheid, let wel in menselijke zin. Immers, in het vorige artikel hief de gouverneur van de Amerikaanse staat Texas alle covid-maatregelen op, waarin hij zowel rechtvaardigheid als barmhartigheid aan de dag legde; rechtvaardigheid vanwege zijn rechtsgeldige uitspraak en barmhartigheid jegens zijn onderdanen. Als het geen **rechtvaardige barmhartigheid** betreft, is er geen sprake van bijbelse barmhartigheid, maatschappelijk niet en geestelijk niet. Ook stelling (B) is eenzijdig, aangezien Rouwendal de Goddelijke rechtvaardigheid en barmhartigheid niet bijbels onderscheidt, maar daarover rationeel filosofeert. God is namelijk eenzijdig-rechtvaardig in de verdoeming van de verworpenen en de claim van Zijn recht (die van de wet) rust op alle mensen van nature, op straffe des drievoudigen doods. Rouwendal wil ten koste wat het kost, rechtvaardigheid en barmhartigheid tegelijk laten gelden, weliswaar in Christus, maar Hij negeert het feit dat God buiten Christus een verterend Vuur is en een eeuwig Gloed bij Wie niemand wonen kan, gelijk o.a. den apostel Paulus leert: "*Want onze God is een verterend Vuur!*" Hebr. 12:29.

PLR.: Dr. G. A. van den Brink pleitte onlangs voor het spreken over rechtvaardiging als vergeving uit Gods barmhartigheid, wat een meer basale eigenschap van God zou zijn dan Zijn rechtvaardigheid. Daarop reageerde onder anderen ds. J. M. D. de Heer, die vast wil houden aan het spreken over rechtvaardiging in juridische termen. Hij maakte daarbij mijns inziens terecht bezwaar tegen het aanbrengen van een rangorde in Gods eigenschappen. Maar als het om rechtvaardiging gaat, leek hij zelf de rechtvaardigheid van God als meer basaal te zien. De eigenschap van barmhartigheid ontbrak in zijn eerste reactie. Ik beperk mijn bijdrage tot de kwestie die aanleiding was: is rechtvaardiging vaderlijke vergeving of rechterlijke vrijspraak?

GPPB.: G.A. van den Brink is de J.M.D. de Heer in de HHK en J.M.D. de Heer is de G.A. van den Brink in de GG. Beide heren zijn uitdrukkelijk valse leraren en op de [DRV-website](#) als zodanig exposed op grond van de feiten. Wat beiden heren beweren en leren is dus sowieso verwerpelijk, aangezien Van den Brink een arminiaan is en J.M.D. de Heer een neonominaan. J.M.D. de Heer beweert over de rechtvaardiging te spreken in "juridische termen", terwijl hij totaal niet weet wat hij zegt. De Heer zei namelijk in zijn artikel: "Wee mij als ik de wet niet preekt", terwijl hij de wet in het geheel niet preekt, namelijk niet als de bediening des doods. VD Brink pareerde de uitspraak van De Heer overigens met een bijbelse uitspraak van den apostel, zeggende: *"Wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!" 1 Kor. 9:16*, waarmee de apostel overigens niet wil zeggen dat de rechte prediking van de wet overbodig zou zijn. Voor beide heren geldt: *"Willende leraars der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen"*, *1 Tim. 1:7*. Het gaat in deze weerlegging echter voornamelijk over hetgeen dr. P.L. Rouwendal beweert, namelijk over de vraag waartoe hij zich beperkt: *"Is de rechtvaardiging vaderlijke vergeving of een rechterlijke vrijspraak?"*
PS. Voer in de zoekterm van de [DRV-website](#) de namen van G.A. van den Brink of J.M.D. de Heer, ter inzage van talloze weerleggings-artikelen van deze valse leraars.

PLR.: God is zo oneindig groot dat ons beperkte menselijke verstand en onze menselijke taal en begrippen Hem niet bevatten kunnen. God openbaart Zich aan ons in Zijn Woord vaak in beeldspraak of metaforen. Zo'n metafoor maakt iets duidelijk over God, maar heeft ook altijd haar beperkingen. Als we God een Rots noemen is dat duidelijk: God is niet hard, koud en onpersoonlijk. Andere metaforen vertonen een verdergaande overeenstemming met de werkelijkheid, zoals "God is een Vader" of "God is een Rechter". Maar ook zulke metaforen hebben hun grenzen: ze zeggen nooit alles over God. Niet dat God anders is dan Hij Zich openbaart in metaforen als "Rots", "Vader" of "Rechter", maar omdat Hij veel meer is dan dat. Het risico van een verregaand toepasbare metafoor is dat we haar beperkingen uit het oog verliezen.

GPPB.: Ook voor de filosoferende Rouwendal geldt, dat hij wel de klok heeft horen luiden, niet wetende waar de klepel hangt. Rouwendal spreekt slechts rationeel-filosofisch over God, niet door het geloof, aangezien het ware geloof nooit filosofeert. Jazeker, God is oneindig groot en daarvan spreekt o.a. Job door het geloof, zeggende: *"God is groot en wij begrijpen het niet, er is ook geen onderzoeking van het getal Zijner jaren"*, *Job 36:26*. Rouwendal stelt de oneindige grootheid van God echter in discrediet, alsof de oneindige grootheid van God in Christus niet door het geloof gekend en bewonderd wordt. Als Christus Zich in de ziel openbaart, openbaart Hij Zich door Woord en Geest als zijnde Gods Zoon en niet louter in beeldspraak noch metaforen, gelijk den apostel getuigt: *"Het heeft Gode behaagd, Zijn Zoon in mij te openbaren"*, *Gal. 1:15-16*.

Rouwendal doet aan pure Schriftekritiek, als hij zegt, dat, zoals God Zich in Zijn Woord openbaart in beeldspraak en metaforen, beperkingen heeft! Rouwendal minimaliseert de kennis aan een volkomen Christus, (zoals o.a. geschreven staat in 1 Kor. 1:30), zeggende, dat er een risico aan het geloof verbonden is, ten aanzien van een toepasbare metafoor, namelijk, "dat we haar beperkingen uit het oog verliezen!" Rouwendal beweert dus dat God Zich in Zijn Woord niet volkomen, maar Zich beperkt heeft geopenbaard. Rouwendal vereenzelvigd de openbaring van de volkomenheid van God in Christus in Gods Woord met het feit dat Gods volk aan deze zijde van het graf door het geloof ten dele kent. Rouwendal schuift de ware geloofsomhelzing van de volheid Gods in Christus geheel terzijde. Het ware geloof staart zich niet blind op beeldspraak en metaforen, maar kent de volheid Gods in Christus naar de mate des geloofs. Gods ware volk is geworteld en gegrond in de liefde van Christus, welke de band is der volmaaktheid. De apostel Paulus spreekt dan ook totaal anders dan Rouwendal beweert, zeggende: *"Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen"*, *Ef. 3:17-21*.

PLR.: God vergeeft Zijn kinderen zoals een vader vergeeft: uit liefde en barmhartigheid. Deze metafoor is gegrond in Gods openbaring. Een vader vraagt bij vergeving geen genoegdoening aan zijn kinderen. Genoegdoening aan het recht strijdt met het wezen van het menselijke begrip "vergeving". Daarom kan Christus in deze beeldspraak eigenlijk geen plaats hebben. Want waarom zou Hij gestorven zijn als God zonder genoegdoening vergeeft? Eenzijdig denken vanuit deze metafoor leidt tot on-Bijbelse onevenwichtigheid of zelfs onrechtzinnigheid. Wat niet

wil zeggen dat deze metafoor niet werkelijkheidsgetrouw en Bijbels is. Maar ze zegt niet alles wat gezegd moet worden, omdat de wezenlijke Bijbelse notie van de gerechtigheid ontbreekt.

GPPB.: Dat God Zijn kinderen **als een verzoend Vader** in Christus vergeeft, staat in het kader van het leven des geloofs op de smalle weg, maar daar begint het niet mee. God is een God, Die de goddeloze rechtvaardigt en dat geschiedt door de openbaring van Christus aan de ziel (Joh. 5:25) in de doorgang door de enge poort. Rouwendal leert dat God de gelovige rechtvaardigt, maar dat is een afvallige ketterij die refobreed wordt geleerd en omhelst. God eist weldegelijk genoegdoening der wet van alle gevallen mensen en onder die eis is Saulus van Tarsen gestorven (Rom. 7:9). Als het gebod Gods zich laat gelden in de ziel en in het geweten van de mens, openbaart God Zich niet in Zijn barmhartigheid, maar in Zijn rechtvaardigheid en dan moet de oude mens onder de wet bezwijken. In dat kader zegt Paulus: *"Ik ben door de wet der wet gestorven"*, Gal. 2:19a en dat is voor al Gods kinderen exemplarisch, opdat zij -de oude-mens-dood gestorven zijnde- Gode leven zouden (Gal. 2:19b). Rouwendal filosofeert doorlopend en maakt een mix van de bijbelse theologie. Genoegdoening strijdt theologisch gezien absoluut niet met de vergeving der zonden, maar is erop gebaseerd. God vergeeft de zondaar uitsluitend op basis van genoegdoening, namelijk op grond van de genoegdoening van Christus. Rouwendal creëert zelf de chaos waarvoor hij anderen wil waarschuwen.

PLR.: God spreekt Zijn kinderen vrij zoals een rechter vrijspreekt op grond van recht. Ook deze metafoor is Bijbels. Ze is verdergaand bruikbaar dan die van vaderlijke vergeving, omdat Christus hierin als Borg een plaats heeft. Toch heeft ook zij haar beperkingen. Want een rechter kan niet vergeven uit barmhartigheid zonder zelf schuldig te worden. Wezenlijke Bijbelse noties als barmhartigheid, genade en vergeving kunnen in deze beeldspraak geen plaats krijgen. Vrijspraak op grond van betaling door een borg is juridisch gezien geen vergeving. Ook deze metafoor kan dus niet alles zeggen wat gezegd moet worden.

GPPB.: Rouwendal werpt de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze -de leer waarmee de Kerk staat of valt- geheel overboord met zijn bizarre piperiaanse filosofie. Rouwendal beweert ook hier dat God de gelovige vrijspreekt, terwijl God de goddeloze vrijspreekt op grond van de toegerekende gerechtigheid van Christus. Rouwendal isoleert de rechterlijke vrijspraak Gods van de plaatsbekleding van Christus met zijn onbijbelse beperkingsleer. Rouwendal leert dus dat Christus Zich niet als Gods Zoon, maar Zich als een metafoor aan de ziel openbaart. Het is te bizar voor woorden! Christus heeft Zichzelf schuldig verklaard in plaats van Zijn volk, want Hij is tot zonde gemaakt (2 Kor. 5:21) en met de misdadigers gerekend (Mark. 15:28). Rouwendal beweert verder dat "vrijspraak op grond van betaling door een borg juridisch gezien geen vergeving is", hetgeen pure godslastering is. God spreekt uitsluitend de goddeloze juridisch vrij, namelijk op grond van recht, ofwel op grond van de gerechtigheid van Christus, dus op grond van de volkomen genoegdoening van Christus, ofwel op grond van Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid.

PLR.: Het eenzijdig spreken vanuit deze metafoor brengt ook andere moeilijkheden met zich mee: De benadeelde Partij is Zelf Aanklager en Rechter. De Rechter wijst de aangeklaagde Zijn eigen Zoon als Advocaat toe en geeft Hem de opdracht met Zijn leven te betalen voor de schuldige. De Rechter vergeeft uit genade op grond van recht. Allemaal juridische absurditeiten, maar ook allemaal theologische waarheden. In juridische metaforen zijn ze niet goed te verwoorden.

GPPB.: Rouwendal creëert zelf "moeilijkheden", die voor het ware geloof vanzelfsprekend zijn. Rouwendal plaatst de verzoening van God in Christus in een wiskundig kader van beeldspraken en metaforen, terwijl de door hem gecreëerde "juridische absurditeiten" voor het geloof geen enkele common sense maken, omdat het geloof niet filosofeert, maar wezenlijk en eenvoudig in Christus gelooft! Gods Woord leert niet wat Rouwendal wijsgerig en wiskundig suggereert.

PLR.: Op de Heere Jezus Christus zijn zelfs meerdere juridische metaforen van toepassing. Hij is Borg, maar ook degene voor Wiens rechterstoel wij allen geopenbaard moeten worden (2 Korinthe 5:10) en Hij heeft macht om Zelf de zonden te vergeven (Mattheus 9:6). Wie eenzijdig denkt vanuit de gedachte dat alleen de Vader Rechter is en de Zoon alleen Borg, kan deze Bijbelse gegevens geen plaats geven.

GPPB.: De verwarring die Rouwendal in zijn artikel scheidt, maakt hij met het bovenstaande fragment niet in orde. Hier spreekt Rouwendal bijbelse waarheden, terwijl hij tegelijk de eigenschappen Gods metaforiseert en isoleert van de geloofskennis in de volkomenheid van Christus. In de trappen van Zijn vernedering pretendeerde Christus geen Rechter te zijn, maar schreef die titel ten volle op Naam van Zijn Vader, terwijl Hij in de staat van Zijn vernedering krachtens Zijn Godheid de zonde vergaf en nog steeds vergeeft. Door Zijn opstanding uit de dood, heeft de Vader alle macht in hemel en op aarde aan Christus toegeschreven en gegeven (Matth. 28:18). Als Christus wederkomt op de wolken des hemels, komt Hij als Rechter van hemel en aarde om te oordelen de levenden en de doden. De metaforische mix-filosofie van Rouwendal ten spijt.

PLR.: Dr. Van den Brink en ds. De Heer lijken de metaforen van vaderlijke vergeving en rechterlijke vrijspraak te beschouwen als elkaar beconcurrerend: je moet kiezen voor de een of voor de ander. Maar wie kiest, verliest wat onmisbaar is. De metaforen van God als Vader en God als Rechter beconcurreren elkaar niet, maar completeren elkaar. Laat ze beiden staan! God is een barmhartig Vader die Zijn kinderen vergeeft zonder van hen genoegdoening te vragen. God is ook een rechtvaardig Rechter die Zijn kinderen vrijspreekt op grond van recht, vanwege de genoegdoening door Christus. En Hij is nog veel meer en nog veel groter. De Heidelbergse Catechismus houdt deze twee eigenschappen in antwoord 11 en 12 samen overeind: God is barmhartig, maar Hij is ook rechtvaardig en wil dat aan Zijn gerechtigheid genoeg gedaan wordt.

GPPB.: Met al zijn gefilosofeer stelt Rouwendal zich in dezelfde rij van de valse leraren, zoals G.A. van den Brink en J.M.D. de Heer dat uitdrukkelijk zijn. In het kader van de Godheid is er van "completeren" geen sprake! God de Vader is Rechter tegelijk. Ook God de Zoon is Zoon en Rechter tegelijk. De drie-enige God is 1 God in de drie-heid. De VADERLIJKE vergeving is wel onderscheiden van de RECHTERLIJKE vrijspraak van God, en daarvan is elke menselijke keuze uitgesloten. De Vaderlijke vergeving geldt Gods verzoende volk en de rechterlijke vrijspraak geldt uitsluitend de goddeloze, waarvoor Christus te Zijner tijd gestorven is (Rom. 5:6). Gods rechterlijke vrijspraak van de goddeloze is TOT vergeving der zonde, TOT geloof en TOT het kindschap Gods. Nogmaals, God vergeeft uitsluitend op grond van de genoegdoening, verzoening door voldoening, in en door Christus. God vergeeft echter niet louter omwille van de verworven gerechtigheid van Christus, maar omwille van de TOEGEREKENDE gerechtigheid van Christus, aangezien de verwerving van Christus nog niet de toepassing is. Over de toepassing der zaken spreekt Rouwendal puur filosofisch-voorwerpelijk, alsof de ware gelovigen eerst een begrip moeten hebben van zijn metaforische wiskunde, alvorens in Christus te kunnen geloven.

PLR.: In menselijke begrippen sluiten rechtvaardigheid en barmhartigheid elkaar uit. Maar in Christus komen ze samen. In Hem toont God de hoogste barmhartigheid en tegelijk de hoogste rechtvaardigheid. We doen de rijkdom van Gods openbaring tekort – en onszelf schade – als we een van Gods eigenschappen in de rechtvaardiging veronachtzamen uit eenzijdige aandacht voor een andere.

GPPB.: Zoals in het begin al is gezegd, sluiten rechtvaardigheid en barmhartigheid zich in het kader van menselijke begrippen NIET uit. In menselijke zin gesproken is het rechtvaardig en tegelijk barmhartig, zoals bijv. de Texaanse gouverneur zich uitgesproken heeft t.a.v. de corona-maatregelen (zie vorig artikel). Rouwendal vereenzelvigd bovendien de staat van een natuurlijk mens onder de wet en de staat der genade van Gods ware kinderen, want hij gaat ervan uit dat "we" allemaal ware christenen zijn. De mens van nature verkeert echter onder de toorn Gods en heeft geen deel aan Gods barmhartigheid, zolang hij niet in Christus is door het geloof. Gods openbaring leert weldegelijk een eenzijdige claim van Gods rechtvaardigheid op straffe des drieboudigen doods jegens alle mensen in hun onverzoende staat. Ook leert Gods Woord een eenzijdige uitwerking van Gods rechtvaardigheid jegens de verworpenen. Als de genade en de waarheid elkander ontmoeten en met de kus van de vrede Gods wordt begroet en verzegeld, gaat het over de particuliere toepassing der genade Gods in Christus aan een gans verloren zondaar in de aanvaarding van zijn welverdiende straf. Als dat geschiedt, is er van "veronachtzaamheid" jegens de eigenschappen Gods geen sprake, want dat geschiedt niet in een hoek. Laat Rouwendal eens vertellen HOE Gods barmhartigheid aan Gods rechtvaardigheid beantwoordt in het kader van de doorgang door de enge poort, dus in het kader van Galaten 2:19, Rom. 7:9, 1 Sam. 2:6, vanuit de geloofsbevinding der zaken. Zoals gewoonlijk staat de wagen dan stil, want dan is het net als bij de Farizeeën wiens monden door Christus gestopt werden: *and everybody goes home !*

ONTHEOLOGISCH GEKWEBBEL (2)

Thomas Littleton: "Tim Keller Comes Out of His Closet
TGC Founder With Revoice And and Campaign Leaders"

There is one high-profile Marxist who is particularly effective at repackaging Marxism for a Christian audience, but due to his ability to disguise his economic philosophy, he is largely falling "under the radar." That Marxist is Tim Keller, pastor of Redeemer Presbyterian Church in New York City.

Inzender: Hartelijk bedankt voor uw uitgebreide weerlegging op het dispuut van dr. Rouwendal met dat andere tweetal. Het is me nu wel duidelijk waar de schoen wringt. Hun geleerdheid heeft hen tot razernij gebracht en dan komt er allemaal filosofie uit. Nog een vraag. U noemt dr. W. van Vlastuin een "valse oecumeen". Mag ik daar een hard bewijs van, niet dat ik daaraan twijfel, maar om anderen ervoor te waarschuwen. h.g. R.W.

Antwoord: Dank God in alles. Ja, God heeft ook in onze dagen het verstand van de zg. godgeleerde verstandigen teniet gedaan, en de wijsheid der wijzen doen vergaan (1 Kor. 1:19). Dr. Rouwendal maakt van Gods Woord een filosofisch boek en beweert dat Christus Zich niet wezenlijk als Gods Zoon, maar Zich als een metafoor aan de ziel openbaart. Gruwelijke leringen, maar dat geschiedde ook al in de dagen van Paulus, waarvan hij zegt: *"En hun woord zal voorteten, gelijk de kanker; onder welke is Hymeneus en Filetus; die van de waarheid zijn afgeweken, zeggende, dat de opstanding alrede geschied is, en verkeren sommiger geloof"*, 2 Tim. 2:17-18, gelijk ook geschreven staat in 2 Tim. 3:13: *"Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid."*

Ja, en ook in de dagen van Jesaja was het al niet anders: *"Want de leiders dezès volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslokt"*, Jes. 9:15. Zulke valse oecumenen helen de breuk op het lichtst, gelijk geschreven staat: *"En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede"*, Jer. 6:14 - 8:11. **Christus:** *"Laat hen varen; zij zijn blinde leidlieden der blinden. Indien nu de blinde den blinde leidt, zo zullen zij beiden in den gracht vallen"*, Matth. 15:14. Paulus zegt evenwel in 1 Korinthe 11:19: *"Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u."*

Dus kettters zijn er altijd geweest en zij moeten er zijn, omdat zij daartoe gezet zijn. Ook in onze dagen hebben we geen gebrek aan kettters, zelfs onder een refovlag en alles wat zich manifesteert onder een refovlag is zo vals als Rome, zo dogmatisch-verkankerd als de ketterijen van Servet en zo oppervlakkig als een zeilboot.

Je ziet dat ook [in het artikel van Van Vlastuin](#). Ze zijn -als het over wezenlijke zaken gaat- niet recht door zee, nooit to the point, gaan nergens wezenlijk op in en zeilen constant op ondiepe wateren en vangen vlees noch vis. Ze reiken daarentegen de valse oecumene de hand en dat heeft ook de HHK-rectors aan de sodomitische VU, dr. W. Van Vlastuin en dr. P. de Vries, tot valse oecumenen gemaakt. We hebben daar al tal van voorbeelden van gegeven op de DRV-website, namelijk, dat ze de dialoog aangaan met de valse oecumene, niet om zich daarvan vrij te maken, maar om antichristelijke handreikingen te doen, dwars tegen Gods Woord in: *"Indien iemand tot ulieden komt, en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Zijt gegroet. Want die tot hem zegt: Zijt gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken"*, 2 Joh. 1:10-11. **Voor een rechtstreeks antwoord op uw vraag, verwijs ik naar de website van de valse oecumene: www.weetwatjegelooft.nl**

In genoemde vals-oecumenische vijver kunt u een scala aan doctorale kikkers en kikkeressen vinden, o.a. dr. Van Vlastuin en dr. P. de Vries, en daar is ook een islamiet bij! Ook de theïstische evolutionist, Tim Keller, is van de partij en vanzelf ook zijn Hollandse evenknie, evolutionist, dr. G. van den Brink. Dr. G.A. van den Brink en dr. H. van den Belt maken ook deel uit van deze vals-oecumenische kikkervijver en het is een gekwaak van jewelste, allemaal kikkers, maar geen verse vis (Joh. 21:10). Het is teveel om hier allemaal op te noemen. Kortom, op die website slaan verdoemelijk-rijp en atheïstische-groen de vals-oecumenische handen ineen. Op die website kun je allerlei college-video's aanklikken en dan kun je zo'n college aanhoren van de betreffende docent. Dezulken staan voor een digitale covid-klas en kalken het bord vol met a-cademische onzin. Ik heb van Van Vlastuin deels een college aangehoord, maar als dat van academisch niveau moet zijn, is mijn hond het ook! Met name Van Vlastuin en P. de Vries zijn al talloze keren aangeschreven op hun ketterijen en bij God vandaan de wacht aangezegd, maar ze laten zich niet door Gods Woord gezeggen, laat staan dat ze met hun ketterijen a la Tim Keller voor God en de mensen publiek in de schuld komen, ergo, zij verraden de zaak van Christus doorlopend, zoals we o.a. hebben aangetoond in het artikel: **"EN DE AARDE BRACHT VOORT: EEN SCALA AAN ONGECENSUREERDE DOCTORALE REFO-KETTERS"**.

<http://www.providencemountainranch.com/EN%20DE%20AARDE%20BRACHT%20VOORT%20EEN%20SCALA%20AAN%20ONGECENSUREERDE%20DOCTORALE%20REFO-KETTERS.pdf>

zegen, ds. GPPB.